

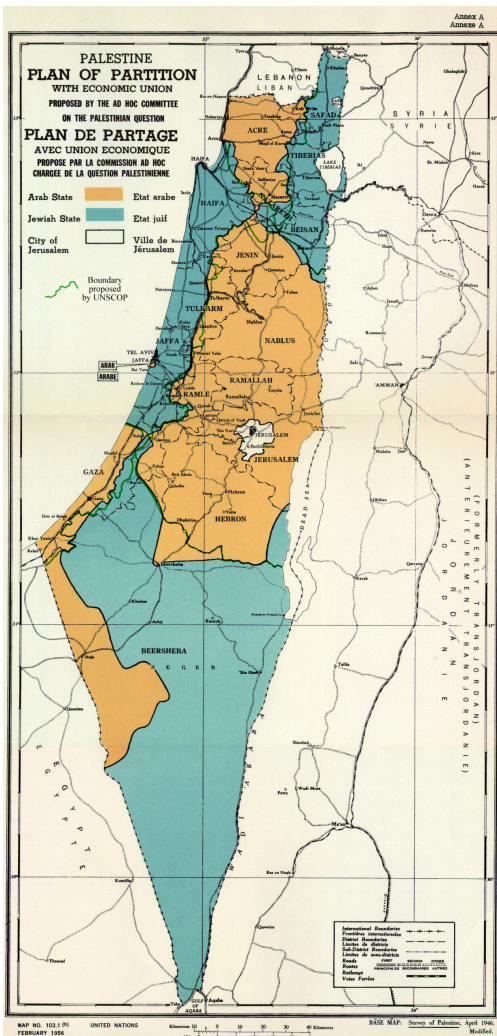
מאורות אל העבר

יז כסלו תשח | 29/11/1947

בלילה ההוא (החלטת האום)

בעלי חברות הגומי האמריקאיות גויסו כדי ללחוץ על ליבריה, איתה קיימו יחסי מסחר הדוקים. בצרפת הגיע ראש הממשלה לשעבר, הישיש והחולה, היהודי ליאון בלום, לישיבת הממשלה והתחנן בפני השרים לא להחמיץ את הרגע. אל מול הכותל המערבי נישאו תפילות ללא הרף, ומקובלי ירושלים עסקו בתעניות ותחינות. העיתונים ברחבי העולם נפעמו מכך, שלראשונה צועדות ארצות הברית וברית המועצות יד ביד למען המטרה. נציג ברזיל שכיהן כנשיא עצרת האו"ם, נקט בכל תרגיל אפשרי כדי לתת לציונים עוד כמה דקות לגייס עוד קול ועוד קול. מוצאי שבת, י"ז (טו"ב) בכסלו תש"ח. (29.11.1947).

אפגינסטן-לא! ארגנטינה- נמנעת, וכך עוד ועוד מדינות. ובסופו של הלילה, שלושים ושלוש בעד, שלוש עשרה נגד, עשר נמנעות ואחד נעדר. אלפיים שנות גלות, קרוב ליובל שנים של פעילות ציונית. החלטה אחת, כואבת וקשה הגוזרת גם על חלוקת הארץ, אבל הפור נפל. אומות העולם הכריזו על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל. העם היהודי יצא לחגוג בחוצות הערים, הפלשתינאים סירבו באש ודם. למחרת בבוקר, כבר החלה מלחמת העצמאות.

מפת החלוקה (ויקפדיה נחלת הכלל)

